Ч. 252. Львів, Середа дня 10 (22) падолиста 1899. Річник III.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . 3 р. ав.
на місяць . . . . 1 р. ав.
За границею:
на цілий рік . . 20 рублів або 40 франків
на пів року . . 10 рублів або 20 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о год. 6-ій пополудни.
Редакция, адміністрация експедиция »Руслана« під ч. 9 **ул. Коперника (Ліндого ч. 9.)** Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 10 кр. від стрічки, а в »Надісланім« 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Яворский у Цїсаря.

З Відня пишуть нам під днем 19-го падолиста:

Вчера вернули члени квотової депутациї з Пешту, не сторгувавши високости квоти. Результат відомий Вам з телеґрамів. Торг розбив ся о 300.000 зр. Сума так невеличка, що дійсно чудоватись, що межи депутациями не прийшло до порозуміня і через те втягнено опять корону в цїле дїло. А корона? Цїсар може рішити високість квоти лише на один рік.

Вчера вернули також посли Яворский і др. Катрайн з авдиєнциї у цїсаря в Пештї. Ті, що бачили обох послів по повороті, завірюють, що оба були в найлучшім успособленю, значить ся, авдиєнция пішла гладко, цїсар був вдоволений. Завтра здадуть оба посли екзекутивному комітетови правицї справу з сеї авдиєнциї офіцияльно. Але вже нинї відоме в тїснїйших кружках дещо з сеї авдиєнциї. Відоме іменно, що цїсар висказав Яворскому своє найвисше вдоволенє з того, що пос. Яворский в австрийскім парляментї поставив внесенє, щоби вибрати угодову комісию і покінчити угоду з Угорщиною парляментарно. Лише в тім біда, чи угодова комісия а за нею парлямент упорають ся до 31-го грудня 1899 р. з ухвалою XVI. законів угодових? Дещо вправдї підготовила вже комісия торік і в січни. Але чи парлямент в силї покінчити розправу над сими законами до 31-го грудня? Сель вірить в те поладнанє. Він заявив на інтерпеляцию Уґрона, що до 31-го грудня угода буде готова. Тількож ми тут на місци не віримо в слова Селя, бо знаємо, що австрийский парлямент ще не готовий до позитивної роботи. Лївиця не має повного довіря до ґр. Клярого, а з посеред правицї дехто радше би бачив кабінет ґр. Клярого на марах, як живого. Дехто бажав би як-раз угоду угорску з'ужити до поваленя кабінету ґр. Клярого. Угодова комісия ще навіть не уконституовала ся і не вибрала референтів. А як звісно, то она мусить подїлити ся на три секциї: митово-торговельну, банкову і податкову. Ся послїдна не відбула торік нї одного засїданя, бо справа переказаня консумцийних податків стоїть в тїснїй звязи з квотою. А квота? Квота буде порішена на один рік, а угода (з консумцийними податками) була би правосильною до 1907 року? Опять колїзия.

Чи чеські посли, др. Катрайн і Металь, схотять і сего року обняти реферати в комісиях митово-торговельній і банковій? — се також питанє, як і те непевне, чи чеські члени комісиї схотять голосувати за угодою? Все те ще сумнїве, а як сумнїве, то і годї ловити рибу поперед невода.

З авдиєнциї послів Яворского і д-ра Катрайна у цїсаря відоме ще і те, що цїсар рад би бачити правицю такою, котра би не робила великих труднощий ґр. Кляромy. Ґр. Клярі не має ширшої і довшої місиї в Австриї. Він поладнає біжучі державні потреби і — уступить. Покликанє сего кабінету до керми не значило, будьто корона станула по сторонї лївиці і єї широких аспіраций. Корона узнає теперішну більшість парляментарну, бо і до неї звертає ся в важнїйших дїлах.

Впрочім завтра в екзекутивнім комітетї правицї почуємо дещо більше про згадану авдиєнцию і єї результат.

Письмо з Відня.

(Знесенє дневникарского стемпля. На що зійшли обжалованя мінїстрів. Який конець?)

З Відня пишуть нам під нем 17-го падолиста:

Нинї по короткій розправі ухвалила палата посольска одноголосно знесенє стемпля календарского і дневникарского. В слїд за сею ухвалою втратить державний скарб $2^1/_2$ мілїона зр. Галичина зискає на тім ледви 200.000 зр., бо таку суму видавали галицкі дневники річно на оплату дневникарского стемпля, а предприємцї на оплату стемпля календарского. Хто надоложить сей убуток в державнім скарбі? покаже будучність. Боїмось, щоби сей тягар не упав на найбіднїйші верстви, що не читають дневників.

По ухвалї в справі стемплевій слїдувала розправа над наглими внесенями лївиці, котрими обжаловано кабінет ґр. Туна. Який же вид представив ся палатї? Обжалованє правительства чейже важний акт в житю парляментарнім. Вся лївиця підписала се обжалованє. Здавалось, що бодай вся лївиця заінтересує ся розправою над сим обжалованєм? Але difficile est, satyram non scribere. Двох перших бесїдників з лївиці, що на чолї підписали згаданє обжалованє, слухало — вірно сказавши — ледви 10—15 послів. Прочі лавки — пусті. Ще Гофман Велєнгоф не знудив палати, бо говорив несповна пів години. Але др. Функе заложив річ свою на широку скалю в надії, що палата з увагою вислухає єго фраз, проголошених з емфазою в так званім Brustton-ї. Функе заєдно повтаряє: Meine Herrn!, а тут біля него хвилечку сидить Ґрос, хвилечку Ґлєкнер, а в сїй хвили злюзував обох Перґельт. Старий Ніче спить пообідним сном і як би не 6 стеноґрафів, що пишуть річ Функого, не жінка, що сидить на ґалєриї сама і слухає річи свого чоловіка, не дві шклянки води, що стоять перед Функом і не президент палати, — проводир поступовцїв нїмецких подобав би зовсїм на проповідника »во пустини«. Ось до чого зійшли обжалованя кабінетів! Чиста фарса, сьмішна пародія! — бо дійсно палата посольска над'ужила на тім поли свого поважного права і нинї кожде таке обжалованє будить лише сьміх.

До вторника не буде засїдань. Парлямен-

7

ҐЕРГАРТ ГАУПТМАН.

Візник Геншель.

(Далї).

ЗІБЕНГАР.

Може бути, може бути. Як-же тепер чуєте ся..

ГЕНШЛЕВА.

Ну так, се ви Зібенгар?

ЗІБЕНГАР.

А ви думали мабуть, що се ваш чоловік?

ГЕНШЛЕВА.

Не знаю — не можу сього — — справдї — не можу сказати. — Так мінї було... — —

ЗІБЕНГАР.

Ви лежите дуже невигідно. Поправлю вам подушку. Приходить іще лїкар точно?

ГЕНШЛЕВА
зі сльозами у очах.

Не знаю: лишають мене саму, як пса. Нї, нї, ви є Зібенгар, — я знаю. Слухайте! Я вам щось скажу, ви були все такі добрі для мене! Ви маєте добре серце. Коли навіть часом нахмарите лице. Вам се можу сказати: Я бою ся! Мінї все таки здаєть ся, що се тріває за довго.

ЗІБЕНГАР.

Що тріває за довго?

ГЕНШЛЕВА
вибухає плачем.

Я жию за довго! — — —
Але що що буде з Ґустою!

ЗІБЕНВАР.

Але-ж дорога панї Геншлева, що ви знов говорите?

ГЕНШЛЕВА
хлипає тихо.

Що буде з Ґустою, як я умру! — — —

ЗІЬЕНГАР.

— — — Панї Геншлева, та-ж ви маєте розум! Слухайте-но тепер мене: Як чоловік мусить так тихо лежати в ліжку, дивіть-но ся, так тиждень за тижнем, як ви на жаль тепер, то приходять ріжні пусті гадки. Дурницї привиджують ся неодному. Але треба мати голову на карку, панї Геншлева. Се гарно! Такі дурницї! Вибийте собі їх з голови... — Таж то нїсенитниця.

ГЕНШЛЕВА.

Добрі ви люди, ви не хочете повірити: Я знаю, що говорю.

ЗІБЕНГАР.

Не знаєте панї. Як раз тепер сього не знаєте, як колись пізнїйше згадаєте, тож-то будете сьміяти ся! Цїлком певно!

ГЕНШЛЕВА
вибухає пристрасно.

Він не ходив до неї до комори!?

ЗІБЕНГАР.
збентежений — недовіряє.

Хто? хто такий?

ГЕНШЛЕВА.

Ну, Геншель! До дївки!

ЗІБЕНГАР.

Ваш чоловік? До Ганни? Знаєте що... хто вам се наплїв, той є негідний брехач.

ГЕНШЛЕВА.

Та як я умру, він оженить ся з нею!

ГЕНШЕЛЬ
вказує ся в дверех.

ЗІБЕНГАР.

Алеж вам привиджуєть ся, панї Геншлева!

ГЕНШЕЛЬ
добродушно — здивований.

Що тобі, Мамо? Чого так плачеш?

K. K. ZEITUNGS-STEMPEL 1891

дуже утрудив ся, — відпочине. Угодова комісия, довкола котрої обертаєсь в теперішній хвили вся ситуация, уконституує ся аж вівторок (21-го). А коли переведе дискусию над угодовими предложенями? Чи по речинци 31. грудня, до котрого то часу угода з Угорщиною мала би бути довершена? Парлямент австрийский тратить з кождим днем на повазї і хто знає, чи не стоїмо вже на канунї дня, в котрім побачимо на улицях плякати з підписом цїсаря, на котрих вичитаємо: Австрийскі народи, дякую вам за ваші труди (?!) і участь в управі державы. Ви умучились дуже — відпочиньте...

Рух в руских товариствах.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту »Днїстер« у Львові, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою,

за місяць жовтень 1899.

I. Стан довжний:

1. Удїли членів		65.852 кор. 92 сот.
2. Фонд резервовий		5.151 „ 04 „
3. Специяльна резерва . . .		446 „ 96 „
4. Вкладки:		
а) стан на початку жовтня 1899	647.468 к. 53 с.	
б) вложено в жовтни	31.034 к. 60 с.	
разом	678.503 к. 13 с.	
в) винято в жовтни	17.743 к. 19 с.	
Стан з кінцем жовтня	660.759 к. 94 с.	660.759 кор. 94 сот
5. Сальдо процентів побраних		30.473 „ 81 „
6. Непіднята дивіденда . . .		1.772 „ 28 „
7. Кошти спору		110 „ 53 „
8. Льокациї у сторін		399 „ 18 „
Сума		764.966 кор. 66 сот.

II. Стан чинний:

1. Позички удїлені:		
а) стан на початку місяця	657.508 к. 71 с.	
б) удїлено в жовтни 1899	20.400 к. — с.	
разом	677.908 к. 71 с.	
в) сплачено в жовтни 1899	26.639 к. 55 с.	
Стан з кінцем	651.269 к. 16 с.	651.269 кор. 16 сот.
2. Готівка в касї з 31. жовтня 1899		928 „ 84 „
3. Цїнні папери		75.966 „ 18 „
4. В щадн. почтовій (оборот чековий)		2.337 „ 05 „
5. В Товар. вз. обезп. »Днїстер«		17000 „ — „
6. В иньших товариствах і банках		12.995 „ 54 „
7. Сальдо коштів адмінїстрациї		4.469 „ 89 „
Сума		764.966 кор. 66 сот.

Членів прибуло в жовтни 25, убуло 10, оставало з кінцем жовтня 1899 р. 1712 членів з 1754 декларованими удїлами в сумі 87.700 кор.

Стопа процентова від вкладок 4%, — від позичок удїлюваних з провізиєю на кошта адмінїстрациї $6^1/_2$%.

Львів дня 31. жовтня 1899.

Дирекция.

В Товаристві взаїмних обезпечень »Днїстер« прибуло в місяци жовтни с. р. 6·254 важних поліс на суму 3,200.548 зр. обезпеченої вартости з премією 27.682 зр. 50 кр.

Разом від 1. сїчня до кінця жовтня видано 64.966 важних поліс на суму 33,257.694 зр. з премією 287.775 зр. 73 кр.

Попередного року до кінця жовтня було 54.083 важних поліс на суму 28,256.027 зр. з премією 243.063 зр. 14 кр. є отже сего року о 10.883 поліс а о 44.712 зр. премії більше.

З причини численних і великих пожарів сеї осени в многих сторонах краю перебуло товариство наше в жовтни тяжкий час. Того місяця прибуло нам 209 случаїв шкід, межи тими більші пожари в Дроговижу повіта жидачівского (86 шкід), в Конотопах пов. Сокальского (7 шкід), в Підгородищу пов. бобрецкого (8 шкід), в Верчанах пов. стрийского (14 шкід), і в Делїєві пов. станиславівского (5 шкід). Разом всїх від початку року до кінця жовтня 1899 було 703 шкід, з котрих 640 вже виплачено, 41 шкід находять ся в лїквідациї, — бо власне найбільше шкід припало при кінци місяця рівночасно, а 21 відшкодовань (в сумі загальній 4.837 зр. 92 кр.) на разї вздержано до укінченя доходжень судових.

Одному членови з причини незаплаченя премії відшкодоване відмовлено.

Сума всїх шкід разом з коштами лїквідациї виносить brutto 189.814 зр. 97 кр. з чого відтрутивши часть реасекуровану остає на власний рахунок 88.999 зр. 35 кр.

Фонд резервовий з кінцем жовтня с. р. виносить 117.461 зр. 99 кр.

Новинки.

— **Посол Барвіньский** був в понедїлок покликаний до управителя мінїстерства просьвіти Гартля і відбув з ним цїлогодинну конференцию.

— **Засїданє** Видїлу Руского товариства педаґоґічного відбуде ся в суботу дня 25. падолиста о год. 6., де звичайно.

— **Отворенє руху на шляху Стефанівка-Делятин** відбуло ся в суботу. Близші вістки про сам акт отвореня і сей новий зелїзничий шлях подамо в слїдуючім числї.

— **Про концерт »Львівского Бояна«** замітно іще сказати, що всї дневники підносять дуже композициї двох наших молодих композиторів пп. Ф. Колесси звісного вже ширшій публицї і молодого, дуже талановитого Остапа Людкевича. Перші продукциї сього останнього заінтересували вже давнїйше, а тепер раз-у-раз більше інтересують ширшу публїку — і кажуть робити собі великі надії на плоди його музи. — Другою такою кульмінацийною точкою концерту був сьпів панни Сіяківної, оперової сьпівачки в Неаполї, що приїхала на ферії у свій рідний край, в холодну клїму. І ось артистичний пир приладила вона нам своїм чудовим, нїжним голосом, що вилїтав із грудий молодої сьпівачки і чарував всїх слухачів своєю красою і милим звуком.

— **»Ґалїчанїн«** ужив собі в суботяшнім числї на »зятеви, тестеви і унїверситетскій катедрі«. Притім не раз розминув ся з правдою, як прим. пишучи, що др. Студиньский »старалъ ся получити приватную доцентуру въ черновецкомъ университетѣ, но колегія профессоровъ его не приняла«. Се сьвідома лож! Дальше називає »Ґалїчанїн« д-ра Студиньского »неспособнымъ кандидатомъ«, а в своїм полїцейскім, знаменито вишколенім інстинктї пронюхує навіть, що на 29. с. м. »созвано засѣданіе колегіи професоровъ съ слѣдующею точкою совѣщаній: якіи мѣры слѣдуетъ предприняти въ виду назначенія рѣшительно неспособного кандидата«. На всї ті напасти годї відповідати, бо нема кому і на що. Болото »Ґалїчанїна«, розкидуване обильно на всї сторони, нїкого не учепить ся, а напасти, печатані в нїм, можуть кождому принести лише честь і поважанє. На напасти подібних дневників відповідає ся мовчанєм і погордою. Заболїло »Ґалїчанїна« основанє нової рускої катедри...

— **Тиждневі сходини** послів з ради державної всїх славяньских народностий завів Славяньский Союз минувшої середи для взаїмного опізнаня. О год. 7-ій вечер зібрали ся в реставрациї »Am Kohlmarkt« члени Славяньского Союза (рускі, словіньскі і хорватскі посли), прибули також громадно запрошені чеські посли а також польскі. Зібраних повитав голова Славяньского Союза п. Барвіньский рускою промовою, в котрій вказав на потребу взаїмного опізнаня, порозуміня і з'єднаня поміж австрийскими Славянами. Ми знаємо більше про те, що дїє ся в Африцї, про народи в Америцї, а не знаємо ся взаїмно і тому не розуміємо себе і своїх змагань. Треба лише частїйше сходити ся, розмовляти про всї справи і потреби славяньских народностий в Австриї, а тодї виробить ся і вирозумілість взаїмна і порозуміне і єдність, тодї сповнить ся бажанє нашого поета Шевченка, »щоб усї Славяни стали добрими братами і синами сонця правди!« Відтак по чески промовив голова Ческого Клюбу др. Енґель, а навязуючи до слів п. Барвіньского про потребу славяньскої взаїмности згадав про Колярову »Славу дчери« і твір Ґротґера »Славія« і виказав, що Чехи перші будили і розповсюджували народну сьвідомість і єднанє поміж Славянами. П. Рошковский (по польски) згадав о тім, як він ще яко студент варшавскої висшої школи радїв, коли Чехи приїздили до Варшави і навязували зносини з тамошними ученими польскими. Др. Ляґінїя (по хорватски) говорив про відносини між Хорватами, а п. Повше (по словіньски) про надії, які Словінцї покладають в народній боротьбі з нїмецким і італїйским елементом на поміч славяньских послів в радї державній. О год. 10-ій розійшли ся всї з тим бажанєм, щоби такі сходини відбували ся що тижня і щоби як найбільше чисто послів брало в них участь.

— **Є. Е. Еп. Юрієви Штросмайерови** вислав п. Барвіньский в день пятьдесятьлїтного ювілею епископского в Дяковарі слїдуючу телеґраму: »З'єднані в Славяньскім Союзї посли ради державної рускі, словіньскі і хорватскі пересилають В. Високопреосьвященьству найщирші бажаня многих лїт для добра хорватского народа і всеї Славянщини«. — На се одержав п. Барвіньский таку відповідь: Chvala ljepa na cestitki Bog Vas blagoslovio — Strossmajer.

— **Злодїїв**, що украли з замкненого почтового воза у Львові мішок з грішми, вже зловлено. Яко підозрілих о крадїж зловлено вже раньше зелїзничого робітника, Ілька Стеця, єго жінку і приятеля Кушнїра, дозорця дому. Жінку Стеця і Кушнїра пущено опісля на волю, але полїция слїдила за ними безнастанно. Жінка Стеця зрадила себе і своїх спільників тим, що міняла в склепі сто зр. В пятницю повзяла полїция ще раз ревізию в мешканю Кушнїрів і найшла за оправою одного образу 840 зр., а опісля винайшла один з украдених мішків почтових,

---

ЗІБЕНГАР.

Геншель, ви не повинні лишати жінку саму!...

ГЕНШЕЛЬ

йде ввічливо до ліжка.

Хто-ж тобі що робить?

ГЕНШЛЕВА

відвертає ся злобно на другу сторону лицем до стїни. Геншель відвертаєть ся плечима.

Дай мінї спокій!

ГЕНШЕЛЬ.

Щож се знов має бути?

ГЕНШЛЕВА

дусить ся від сльоз — заходить ся.

О, йди геть!

Геншель сильно збентежений, питає очима Зібенгара, що чистить свої окуляри та хитає головою.

ЗІБЕНГАР

тихо.

Дайте їй тепер спокій.

ГЕНШЛЕВА

як передше.

Хотїв би, аби я вже землю гризла!

ЗІБЕНГАР

до Геншля, що хотїв крикнути.

Пст! зробіть се для мене! Тихо!

ГЕНШЛЕВА.

Я маю очі; я іще не осліпла. Не потреба мінї говорити. Я тут вже більше непотрібна. Можу вже пакувати ся!

ГЕНШЕЛЬ

насилу спокійний.

Що се значить, Малю?

ГЕНШЛЕВА.

Ая, ая, удавай!

ГЕНШЕЛЬ

крайно збентежений.

Ну, скажи мінї хоч лише...

ГЕНШЛЕВА.

Може дїяти ся, що хоче... Ошукати себе не позволю. Хочби ви крили ся іще раз так добре. Я бачила через стїни, я бачила вас таки. Нї, нї! Ви гадаєте, що жінку можна так легко ошукати. Я бачила. Одно лише тобі кажу: як я умру, умре і Ґуста. Я заберу її із собою. Радше удусити, як дати на поталу такій клятій дївцї.

ГЕНШЕЛЬ.

Ну, мамо! що-ж тобі заїхало в голову?

ГЕНШЛЕВА.

Хотїв би, аби я вже землю гризла.

ГЕНШЕЛЬ.

Ну, перестань, бо я вже лихий.

ЗІБЕНГАР

перестерігає тихо.

Тихо, Геншель! Жінка хора!

ГЕНШЛЕВА

вчула се.

Хора? Хто мене довів мне до хороби? Ви обоє, дївка та ти.

ГЕНШЕЛЬ

Ну, хотїв би я лише знати до чорта, хто тобі натовк сих дурниць в голову? Дївка та я? Най мене грім побє, ак ми маємо що між собою!

(Далї буде).

що містив рекомандовані письма і був закопаний в городі, що прилягав до подвіря дому, де Кушнїр був дозорцею. Так вкінци віднайдено злодіїв. Доси відобрано у Стеців 100 зр., у Кушнїра 840 зр., бракує ще понад 2000 зр. В мішку з рекомандованими листами, що містив в собі 110 листів, найдено лише 107. Дирекция почти зарядила сейчас доручене тих листів. Увязнено також жінку Кушнїра, бо на нїй тяжить підозрінє, що мусїла що найменьше знати про сю крадїж. Цікавим є спосіб, в який полїцийний аґент Фінкельштайн відкрив тайну, де Кушнїр сховав гроші. Один зі злодіїв опускав вязницю і Кушнїр дав через него карточку до своєї жінки. Картка дістала ся до рук аґента. Кушнїр просив в нїй свою жінку, щоби уважала на образ Матери Божої — бо се єго памятка. Фінкельштайн оцінив добре вартість сеї памятки і найшов при поновній ревізиї за рамою образу 840 зр. Листів найти не міг, але поміг єму случай. Недалеко від дому, в котрім мешкав Кушнїр, лежала купа піску. Коли аґент переходив коло неї, вложив палицю в пісок і натрафив на щось твердого. Почав шукати і видобув з піску мішок з листами і ключем, котрим вітворено двері почтового воза.

— **Самоубийство дитини.** У Відни скочила з вікна першого поверха на улицю тринайцятилїтна дївчина, Стефанїя Моша, учениця людової школи і потовкла ся смертельно. В полишенім листї каже, що хотїла покінчити з собою з страху перед мачохою за лиху ноту. Мачоха дитини розносить ґазети, тому й дитина мусїла вставати о четвертій годинї рано і помагати мачосї в розношеню ґазет і господарских роботах. Тому й дивуватись годї, що дитина занедбувала науку. Полїция веде слїдство.

— **Акти Бастилїї.** Цікаві документи видано тепер в Парижи. Суть се тайні акти славної, полїтичної вязницї, Бастилїї, збуреної парискою людностию в часї великої революциї. Поміж иньшим містять в собі ті акти незвістні доси судові рапорти в справі убийниць за часів Людвіка XIV. Більшість тих справ не була суджена з волї короля, щоби не компромітувати осіб, що були в близьких зносинах з двором. Одною з найбільших проступниць, про які згадує історія, була марґрафиня де Бренвілїєр. Красна жінка і славна з романтичних пригод, отроїла свого вітця, двох братів і братову, щоби забрати по них спадщину. Судове слїдство ствердило, що штуки на позір невидимого троєня людий научила ся красна марґрафиня від ротмістра Сент-Кроа, що відбував в тім напрямі студиї у славного в своїм часї хеміка, Ґлязера. Марґрафиню страчено на шафотї. Одною з найпопулярнїйших в Парижи осіб за Людвіка XIV. була панї Воазен, що в вітворенім для всїх склепі, продавала отруї. Отруєю, купленою в єї склепі позбула ся жінка президента францускогo парляменту, панї Лєферон, свого мужа. Великий францускиий драматурґ, Расін, обвинений був також о отроєнє своєї приятельки, панни Діпарк. Справу остаточно убито, але Расін попав в неласку короля, чого собі доси нїхто вияснити не міг. З актів виходить, що і королївскі любовницї уживали нераз отруї на те, щоби позбути ся невигідних для себе соперниць.

— **Дерулєда**, провідника францускиx антисемітів, засуджено на три місяцї вязницї за обиду президента републики. Навязуючи свої слова до панамскої справи і до ролї, яку теперішний президент в нїй відограє, видаючи амнестиї для злодїв, сказав публично Дерулєд: »За недостойним президентом йде неспокійна управа«. Сї слова були приводом до засуду. В часї розправи заявив також Дерулєд, що на случай увільненя Драйфуса войсковим судом, він перший викликав би був по улицях Парижа революцию.

— **Убийство полїцмайстра.** Як доносять телеґрами, полїцмайстра міста Чіти, Самова, убито вистрілом через вікно, коли він сидїв при вечері. Убийство має бути актом личної мести.

— **Урязненє Мамонтова.** В Москві увязнено Миколу Мамонтова, брата увязненого вже Сави Мамонтова під замітом співучасти в крадїжах, сповнених в зарядї зелїзницї московско-архангельскої.

— **Перед сезоном принять.** Послїдна мода наказує, щоби гостї не засїдали при вечері до одного стола, але при кількох меньших столиках, розкинених по їдальнї. Столики ті з накритєм на 4, 6 або 8 осіб, оточені високопневими, еґзотичними рослинами, творять цїлком відокремлені ґрупи, що не стикають ся з собою. Середину стола займає вазон цьвітів, два чотирораменні канделябри, карафки з водою, флякони з оливою і оцтом, а вкінци накритя. Кождий столик має бути прикрашений иньшими цьвітами. Переважно уживає ся рожі, орхідеї, хризантеми і гвоздики. Господинї дому визначає перед початком обіду для кождого столика одну »почетну президентку«, а на ознаку сего достоїньства пристроює єї сукню китицею тих самих цьвітів, якими прибраний столик. Від тої хвилї відвічальність і журба господинї дому про гостий устає, бо кожда з »президенток« добирає до свого стола відповідне товариство і думає про своїх товаришів. Викликує се перед обідом живу аґітацию, що додатно впливає на гумор і... апетит. В моду війшло також, що місто класти перед кождою особою спис потрав, на серединї стола вкладає ся в вазон одно »menu«.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** у Львові оповіщує:

»Ґазета Львівска« з дня 15. взгл. 17. с. м. оповіщує розписанє лїцитацийної продажи розличних старих материялів, відзисканих в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць держ. у Львові і Станиславові. Оферти можна вносити найдальше до 30. падолиста с. р. 12. год. в полудне до згаданих ц. к. Дирекций. О близших услівях продажи можна довідати ся в бюрах для справ варстатових тих ц. к. Дирекций або з »Ґазети Львівскої« з д. 15 взгл. 17 с. м.

Австро-угорско-швайцарский звязок зелїзничий. З днем 1. грудня 1899 входить в житє додаток I. до тарифи часть IV. зшитка 4.

Всхідно-північно-західний австрийский звязок зелїзничий. З днем 1. грудня 1899 увійде в житє додаток II. до части II. зшитки 5. тарифи (Тарифа виїмкова для перевозу цукру).

— **З наукового Товариства ім. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотецї Товариства отворена що дня від год. 2—6 по полудни і в тім часї може кождий з неї користати. До дому випозичають ся книжки лише за кавциєю. — Канцелярия Товариства отворена від год. 9—1 рано і він 3—6 по полудни. В недїлї і сьвята льокаль Товариства зачинений. Адреса: Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Телеґрами.

Відень, 21. падолиста. Цїсар приняв вчера на авдиєнциях ґр. Клярого і послів: ґр. Пальфі, бар. Швеґля, ґр. Штірка і д-ра Фукса. На нинї покликано до цїсаря послів: Кайзера, Прадого, Функого(?), Ебенгоха і Енґля. Fremdenblatt твердить, що авдиєнциї ті суть продовженєм акциї початої покликанєм пос. Яворского і Катрайна і заявляє, що рівночасне покликанє провідників всїх міродайних парляментарних ґруп дозваляє припускати, що цїсар бажає співучасти всїх сторонництв в сповнюваню важних задач, що суть державною конечностию, стоять поза кругом проґрами кождої партиї з окрема і тому повинні бути трактовані зовсїм незалежно від відносин полїтичних сторонництв до урядничого кабінету ґр. Клярого. — Загально припускають, що цїсар покличе ще богато иньших визначних послів, щоби їх поінформувати про желаня і наміри корони.

Відень, 21. падолиста. Виконуючий комітет правицї відбув вчера довірочне засїданє. Ухвали жадної не повзято. Борба, яка тепер веде ся, має на примітї особу ґр. Клярого. Чехи жадають сатисфакциї за знесенє язикових розпоряджень, в дорозї безусловного уступленя ґр. Клярого. — Відбуло ся також вчера засїданє польского кола. Всї члени кола з'обовязали ся словом чести до удержаня нарад в тайнї.

Віндсор, 21. падолиста. Яхт »Hohenzollern,« з нїмецкою цїсарскою парою на покладї прибув вчера о год. ½11 перед полуднем серед арматних вистрілів, почім цїсарска пара удала ся до Віндсору, де прибула о год. 2 пополудни, витана кн. Уельским. Серед окликів зібраних товп, заїхав цїсарский повіз перед палату, в котрій привитала нїмецку, цїсарску пару анґлїйска королева.

Льондон, 21. падолиста. Борба під Лядісміс треває безнастанно, хоть близших вістий з боєвища нема. Видно, що Англичанам не веде ся. Боери обсаджують одно анґлїйске місто за другим. Який буде результат війни, предвидїти годї. Анґлїя висилає що раз то нові віддїли війска на боєвище. Двайцять тисяч жовнїрів, з величезними воєнними запасами, амунїциєю, арматами, кіньми і мулами висїло спокійно на сушу в Капі і Дурбанї. Що дня допливе по кілька нових кораблїв і побільшить воєнні, анґлїйскі сили. Ґенерал Буллєр, начальний вожд Анґлїї в війнї з Боерами, розпічне борбу доперва тодї, коли буде мати під рукою 50 тисяч війска.

МАЛИЙ ФЕЙЛЄТОН.

З балю.

(Далї.)

Бешко відійшов і полишив Олександра з Вірою самих. Довга хвиля немилої мовчанки і взаїмних, несьмілих обзорин, споглядів і вижиданя... Лице панночки паленїє... Олександер... зворушений мовчить також і підкручує чорнявий вус... Обоє вдивляють ся собі несьміло в очи...

— Ви не гуляєте, пане докторе? — спитала найперше панна Віра.

— До тепер я не гуляв.

— Чому-ж?

— Не виджу приємности в танцях.

— Колись ви так дуже любили гуляти.

— Так... колись... я пропадав за танцями.

— Зміняємо ся...

— Очевидно...

Підійшов Бешко і попросив панну Віру в танець.

— Змінив ся той пан доктор.

— Дарма, всї зміняють ся з ходом часу... І ви тїточко змінились...

— На гірше, чи на лїпше?

— Не знаю, бо не кажу того від себе.

— А в чиїм імени?

— Пан Олександер... звірив ся.

— Як? розкажи.

— Будете гнївати ся?...

— Нї! прошу тебе, розкажи всьо докладно. Що казав доктор про мене?

— Говорив, що ви... змінили ся.

— З якого згляду? кажи щиро.

— Казав, що ви збридли...

— Так... а що більше?

— .... Що у вас ніс за довгий... і що псує симетрию лиця.

— Підлий, подумала з гірким жалем панна Віра — а я цїлих пять лїт думала про нього... Чи ще що казав? — спитала.

— Нїчо більше. Я виджу, що ви вже обидили ся, хоч силуєте ся укрити свій гнїв... Простїть минї... ви самі...

— Спасибі вам... я й сама знаю о тім, що я не гарна...

— Алеж... тїточко кохані, не титулуйте мене так... »полїтично«. Даруйте, признаю, що я стрілив дурницю, але... ви казали, я... слухав... Нї, він мусить вас перепросити... Ви... простите йому... правда? І минї... що?... Він вас перепросить...

— Не потрібно. Я зовсїм того не вимагаю. За що? Він прецїнь сказав лиш правду... Але... скажи минї Бешку... що він тепер робить, де він дїваєть ся? Від чого він такий чудний тепер?...

— Він... він тепер є співробітником при нашій часописи... Нїкуди не буває, втїкає від людий, і... трохи здичів... От бачите... на сали забава — а він в буфетї при порожній шклянцї. Не є він... відлюдком?..

— Та чи не за остро ти осуджуєш його?

— Я-нї... Що правда — він в основі річи добрий хлопець, лишень... бідний. Некористні умови житєві зробили з нього »оріґінала« і дивака. Але... ви вже на мене не гнїваєте ся? правда... кузинко?

. . . . . .

Весела забава йшла своїм ладом. Нї одна панна не могла вимовляти ся істеричним болем голови. Комітетові вже постарали тя о те заздалегідь. Зрештою танечників було числом богато більше, нїж панночок і красавицї могли сьміло »млїти на руках дансерів« від умученя.

(Далї буде).

Послїдні вісти.

Нинї перед засїданєм палати відбули ся наради ріжних клюбів. О 1-ій годинї розпочало ся засїданє ради державної. По відчитаню інтерпеляций і внесень приступлено до дневного порядку, а іменно до обжалованя мінїстрів. До першого голосу записані пп. Дашиньский і Шенерер.

Вкінци ухвалено, аби члени клюбу належачі до комісий для зміни §. 14, осьвідчили ся за вибором субкомітету, котрому та справа має бути передана.

Комісия угодова уконституовала ся, вибираючи предсїдателем п. Пінїньского, заступниками пп. Вахнянина і Менґера.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	приходить о годинї	до Львова
	6·10		з Чернівцїв (Іцкан, Галацу), Станиславова
	6·50		з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно
	7·10		з Зимної-води » » »
	7·40		з Янова
	7·55		з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия
	7·44		з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче
	8·05		» » на дв. головний
	8·15		з Сокаля, Рави рускої
1·30	9·00		з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.
	11·15		з Ярослава і Любачова
1·50	11·55		з Іцкан, Черніцїв і Станиславова
	1·01		з Янова
	1·40		зі Сколього, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно
2·20	5·15		з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.
2·35	5·40		» » » на дв. голов.
	5·55		з Сокаля, Белзця і Любачова
Ніч			
8·45	6·10		з Кракова (Відня) Самбора, Хирова
	6·20		з Іцкан, Сучави
			з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в недїлї і сьвята
	7·58		з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно
	8·15		з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.
	8·14		з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.
	9·21		з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту
	9·55		з Чернівцїв, Іцкан (Букарешту), Сучави
12·30	10·10		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10·08		» » » на дв. голов.
	10·25		з Лавочного (Пешту) Хирова
	10·30		зі Сколього, Калуша
	12·10		з Підволочиск на дворець Підзамче
	3·05		» на дворець головний
	3·30		з Кракова (Відня), Самбора, Сянока
2·16	6·00		

Поїзд посп.	Поїзд особ.	відходить о годинї	зі Львова
	6·20		до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
1·55	6·15		до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
2·08	6·30		» » » дв. Підзамче
2·45	6·30		до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави
8·30	8·45		до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	9·10		до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)
	9·25		до Янова
	9·35		до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.
	9·53		» » » дв. гол.
	10·10		до Белзця, Рави рускої, Сокаля і Любачова
	12·50		до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в недїлї і сьвята
	2·15		до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в недїлї і сьвята
	9·45		до Іцкан (Ясс, Букарешту)
2·55	—		до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ряшів
	3·05		до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
	3·15		до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.
	3·20		до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.
	3·26		до Брухович » » » »
	5·25		до Ярослава
Ніч			
	6·21		до Іцкан, Радовець, Кімполюнга, Сучави
12·50	6·40		до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15, вер.
	6·50		до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.
	7·00		до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
	7·10		до Сокаля і Рави рускої
	7·20		до Тернополя дворець головний
	7·42		» дворець Підзамче
	7·47		до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
	8·35		» » » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.
	9·10		» » » 1. чер. до 30. жов. в нед. і сьв.
2·36	10·40		до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
	10·50		до Кракова (Відня, Варшави), Сянока
	11·10		до Підволочиск, Бродів дв. головний
	11·32		» » дв. Підзамче
	4·10		до Кракова (Відня, Берлина)
	5.50		до Брухович від 7. мая до 10. вересня

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 мінут рано.

Час середно-европейский різнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць держ. (Львів, ул. Красїцких ч. 5) уділяє пояснень в справахзе лїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди.

За певну і добру льокацию

поручаємо

4 ½% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні коронові
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи товариства кредитового земского
4½% листи Банку краєвого
5% облїґациї Банку краєвого
4% позичку краєву
4% облїґациї пропінацийні

і всїлякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнїйшім курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНЄСТЕРЪ"

перше і одиноке руске Товариство асекурацийне, **припоручене** Всч. Духовеньству і всїм вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариятам** всїх **трех** епархій, обезпечає будинки, уряджене домашне, скот, господарскі знаряди, збіже в зернї і соломі, сїно в стогах і будинках **против шкід огневих.**

Стан фондів ґваранцийних з днем 31-го грудня 1898 **виносить:**

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 „ 12 „	
Фонд основний	45.000 „ — „	
Резерва специяльна	842 „ 40 „	

Тарифи »Днєстра« дуже умірковані, услівя обезпечень користні, а шкоди лїквідують ся безпроволочно. До кінця 1898 року виносили виплачені **шкоди** 527.790 зр. 67 кр. **Полїси** »Днєстра« приймає **Банк краєвий при пожичках** гіпотечних.

На житє можна обезпечатись **через »Днєстеръ« в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкористнїйші услівя, представляє своїми фондами найбільшу ґваранцию і видає полїси і квіти в рускім язицї.

Товариство взаїмного кредиту »Днєстеръ«, стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє **пожички** *за оплатою 5½% і 1% додатку на кошта адмінїстрацийні* за інтабуляциєю або порукою двох відповідних ручителїв, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт і приймає вкладки до опроцентованя від **членів і третих осіб** по **4%**. Удїл членьский виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожичку дістати може тілько член обезпечений в »Днєстрѣ«. Інформациї уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє аґенций в окрестностях **де нема** близько аґентів »Днєстра«, **приймає ся.**

Інформациї і посередництво до заключеня **обезпечень житєвих в найкористнїйших комбінациях.**

Пожички для членів Тов. взаїмн. обезп. і взаїмн. кред. »Днєстеръ на 5½% і 1% додатку на кошта адм.

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

ЛЕВ ЛОПАТИНЬСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ
Драма з галицкого еміґрацийного руху в 4. актах.
Цїна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА
комедия в 3. актах з сїльского житя.
Цїна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
історична траґедия в 5. актах — з другої половини XVI. віку.
Цїна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа
шутка в 5. актах з міского побуту.
Цїна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР
комедия в І. актї опрацьована після нїмецкого.
Цїна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно
оповіданє з льотерийних пригод.
Цїна книжки 15 кр.

На почтову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропигійскій книгарнї.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупнї:

Сьвітло церковне

впрост в фабрики Іа по 70 зр., IIа по 64 зр. за 100 кіл. loco фабрика.

Вино

в бочках о 135 лїтрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку loco місце продукциї.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посилках почт. в цїнї по: зр. 9·20, 10·20, 10·70, 11·20, а специяльність по 12·20 франко **ВИКО** в 5 кіл. барилках по зр. 3·—, 3·70, 4·10, 4·90 франко. — Иньші товари по умірених цїнах. 78—?

Галицкий Банк кредитовий

почавши від 1 лютого 1890 видає

4% АСИҐНАТИ КАСОВІ

з 30-дневним виповідженєм,

3½% АСИҐНАТИ КАСОВІ

з 8-дневним виповідженєм,

а всї иньші находячі ся в обігу 4½% **Асиґнати касові** з 90-дневним виповідженєм будуть опроцентовані **почавши від дня І мая 1890 по 4%** з 30-днев. речинцем виповідженя.

Львів, дня 31 сїчня 1890.

Дирекция.

Видає і відповідає за редакцию **Стефан Кульчицкий.**

З друкарнї В. А. Шийковского.